

VÁLASZADÓ

2019/12. december

Új tb-törvény, egy járulék

Áfaszabályok változása

Evásból katás vagy kivás

Behajtási trend a NAV-nál

Kérdések és válaszok

ADÓ
2019

12

Kedves Olvasó!

Az új év új tb-törvényét is hoz, amelyben egységes szerkezetbe kerülnek a jelenlegi Tbj. és az annak végrehajtását segítő rendelet szabályai, kiegészítve új, módosító rendeletekkel. 2020. július 1-jétől egybeolvadnak a járulékok, a mérték 18,5 százalék marad, és minden biztosítási jogviszonyt terhel majd.

Több adónemet érintően is részletes cikket közöltünk az elmúlt hetekben a hangzatos nevet viselő, a Versenyképesebb Magyarországért program egyes adóintézkedéseinek megvalósítását szolgáló törvény módosításáról szóló T/8015. számú törvényjavaslatból szemezgetve, amelyet december 3-án elfogadott az Országgyűlés.

Mint ismert, 2020. január 1-jétől megszűnik az egyszerűsített vállalkozói adó (eva). Cikkünkben összegyűjtöttük a jelenleg még evás társas vállalkozások teendőit arra az esetre, ha nem a társasági adó hatálya alá kívánják visszatérni.

Az Európai Unió Bíróságának egy magyar adózó ügyében hozott döntése szerint ha a követelés véglegesen behajthatatlanná vált, akkor a NAV köteles az arra jutó áfát visszatéríteni az eladónak. Sietniük kell azoknak, akik 2014 vége előtti áfát szeretnének visszakapni, csak az idei év végéig próbálkozhatnak ezzel.

Új tb: egységes járulék, ősternelőket, nyugdíjasokat érintő változások

A 2019. november 12-én benyújtott, a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló, T/8021. számú törvényjavaslat nem az 1997. évi LXXX. törvény (Tbj.) módosítása lesz, hanem egy új törvény lép hatályba 2020. július 1-jétől. Ebben a jelenlegi Tbj. és annak végrehajtási rendelete egységes szerkezetbe kerülnek, kiegészítve új módosító szabályokkal. Írásunkban az egyes keresőtevékeny-

ségek kapcsán felmerülő járulékfizetés 2020. július 1-jétől várható változásait ismertetjük.

Több hírforrásban lehetett olvasni, illetve hallani a Pénzügyminisztériumnak azt a közleményét, mely szerint 2020. július 1-jétől a nyugdíjjárulék, a természetbeni és a pénzügyi egészségbiztosítási járulék, valamint a munkaerőpiaci járulék összeolvad, és elnevezése egységesen társadalombiztosítási járulék lesz, továbbá mértéke megegyezik a mai mértékkel, azaz 18,5 százalék marad úgy, hogy azt minden biztosítási jogviszonyban – beleértve a biztosítási jogviszony keretében keresőtevékeny-

séget folytató ősternelőket és a megbízási jogviszonyban dolgozókat is – meg kell fizetni.

Arról is voltak hírek, hogy 2020. július 1. után már minden dolgozó saját jogú nyugdíjast járulékmentesség illet meg, azaz nem lesznek biztosítottak, így jövedelmükből 15 százalék szja-előleget kell levonni. Arról azonban kevésbé kaptunk tájékoztatást, hogy azoknak, akik nem nyugdíjasként a Tbj. szerinti munkaviszonyban folytatnak keresőtevékenységet, a járulékokat havonta legalább a minimálbér 30 százaléka után meg kell fizetniük. Azaz ilyen esetben is bevezetésre kerül egy járulékfizetési alsó határ, amelyet arányosítanak, ha

- a biztosítási kötelezettséget eredményező jogviszony hónap közben keletkezik vagy szűnik meg, vagy szünetel a biztosítás, illetve
- bizonyos helyzetben a keresőtevékenység nem folytatható, például táppénz folyósításának idején.

A fenti minimális alap a munkaviszony esetén a szociális hozzájárulási adóban is bevezetésre kerül, azaz 2020. július 1-jétől legalább a fenti minimális alap után áll fenn a munkáltató szociális hozzájárulási kötelezettsége.

Meg kell említeni, hogy a járulékfizetési alsó határra vonatkozó szabályt nem kell alkalmazni a munkaviszonyban álló és

- gyermekgondozási díjban, gyermekotthonigondozási díjában, örökbefogadói díjban, gyermeknevelést segítő ellátásban, gyermeknevelési támogatásban, ápolási díjban részesülők,
- a köznevelésről szóló törvény hatálya alá tartozó nappali rendszerű iskolai oktatás keretében vagy nappali oktatás munkarendje szerinti köznevelési intézményben, továbbá a nemzeti felsőoktatásról szóló törvény hatálya alá tartozó felsőoktatási intézményben nappali rendszerű oktatás keretében tanulmányokat folytató tanuló, hallgató, továbbá a szakképzésben részt vevő személy esetében.

Kiket érint kedvezőtlenül ez a szabály?

A gazdasági társaságok ügyvezetését több esetben részmunkaidőben látja el a nem nyugdíjas ügyvezető. Ha például az ügyvezető heti 5 órában dolgozik munkaviszonyban, akkor munkabére is sok esetben arányosul ezen munkaidőhöz, azaz a 40 órás teljes munkabér 12,5 százaléka. 2020. július 1-jétől azonban ennél magasabb alap, méghozzá havonta legalább a minimálbér 30 százaléka után kell megfizetni a 18,5 százalék járulékot.

Mindezek alapján elmondható, hogy kedvezőtlenül érintheti ez a szabály mindazokat, akik szakképzettséget nem igénylő munkakörben heti 12 óránál kevesebbet dolgoznak (ha a teljes munkaidejük heti 40 óra lenne), és nem részesülnek gyermekgondozási díjban, gyermekek otthongondozási díjában, örökbefogadói díjban, gyermeknevelést segítő ellátásban, gyermeknevelési támogatásban, ápolási díjban, illetve nem tanulnak nappali képzésen, illetve szakképzésben.

A másik jelentősebb változás, amelyről már többet lehetett hallani, a nem nyugdíjas vállalkozók járulékfizetési alsó határát érinti. A jelenleg hatályos Tbj. arról rendelkezik, hogy a nem nyugdíjas egyéni, illetve társas vállalkozó járulékfizetésének alapja

- 10 százalék nyugdíjjárulék esetén havonta legalább a minimálbér/garantált bér,
- 8,5 százalék egészségbiztosítási és munkaerőpiaci járulék kapcsán havonta legalább a minimálbér, illetve garantált bér másfélszerese.

2020. július 1-jétől a biztosított egyéni, illetve társas vállalkozó 18,5 százalékos társadalombiztosítási járulékának alapja egységesen havonta legalább a minimálbér, illetve szakképzettséget igénylő tevékenység esetén a garantált bér lesz.

A vállalkozók kapcsán meg kell említeni, hogy nem változik az a szabály, mely szerint többes biztosítási kötelezettséggel járó jogviszony egyidejű fennállása esetén a járulékot nem kell megfizetni a minimális alapok után. Ugyanakkor a befizetendő járulék mértéke 2020. július 1-jétől növekedni fog, hiszen a tényleges jövedelemből nem a jelenlegi 17 százalékos mértékű járulékot, hanem 18,5 százalékos társadalombiztosítási járulékot kell fizetni.

Többes jogviszony: a társadalombiztosítási járulék alapja a ténylegesen

elért járulék alapot képező jövedelem, átalányadózó egyéni vállalkozó esetében az átalányban megállapított jövedelem, ha

- az egyéni vállalkozó, a társas vállalkozó legalább heti 36 órás foglalkoztatással járó munkaviszonyban is áll, vagy
- az egyéni vállalkozó, a társas vállalkozó a nemzeti köznevelésről szóló törvény, valamint a nemzeti felsőoktatásról szóló törvény szerinti közép- vagy felsőfokú oktatási intézményben, az EGT-államban vagy Svájcban közép- vagy felsőoktatási intézményben nappali rendszerű oktatás keretében folytat tanulmányokat.

Östermelők

A hatályos szabály alapján a mezőgazdasági östermelő – ideértve a tevékenységét a tárgyévben kezdő mezőgazdasági östermelőt is – a minimálbérnek megfelelő összeg után fizeti a 17 százalék mértékű járulékot. Ha a tárgyévet megelőző évben elért bevétel nem haladja meg a 8 millió forintot, akkor a társadalombiztosítási közteherfizetésnél az östermelő tárgyévet megelőző évi bevételenek 20 százalékát kell alapul venni, és ebből kell megfizetni a 14 százalék mértékű járulékot, amely 4 százalék mértékű természetbeni egészség-biztosítási járulékból és 10 százalék nyugdíjjárulékból áll.

2020. július 1-jétől azonban 18,5 százalékos mértékű társadalombiztosítási járulékot kell fizetni minden biztosított östermelőnek, az alábbiak szerint:

- A mezőgazdasági östermelő – ideértve a tevékenységét a tárgyévben kezdő mezőgazdasági östermelőt is – a minimálbér 92 százalékának megfelelő összeg után fizeti meg a társadalombiztosítási járulékot. Azaz, kiszámolva ez az összeg a minimálbér 17,02 százalékos mértékű járulékának felel meg, így lényeges közteher-növekedés nem valósul meg az új szabály által.
- A mezőgazdasági östermelő, aki az e tevékenységből származó, tárgyévet megelőző évben elért bevétele nem haladja meg az szja-törvény szerinti mezőgazdasági kistermelőre vonatkozó bevételi értékhatárt, az östermelői tevékenységből származó, tárgyévet megelőző évi bevételenek 15 százaléka után fizeti a társadalombiztosítási járulékot. Azaz, kiszámolva ez az összeg az előző évi bevétel-

hez viszonyítva közel azonos fizetési kötelezettséget fog eredményezni, mint a jelenlegi.

Megjegyzés: 2020. július 1-jétől is alkalmazni kell azt a szabályt, hogy az szja-törvény szerinti mezőgazdasági kistermelőre vonatkozó bevételi értékhatár számításánál figyelmen kívül kell hagyni a jogszabály vagy nemzetközi szerződés rendelkezése alapján folyósított, egyébként bevételnek számító támogatást.

A fenti 18,5 százalékos társadalombiztosítási járulékfizetés kiküszöböli azt az országon belül eltérő eljárást, mely szerint egyes megyékben megállapították a biztosított kistermelőnek a 14 százalékos járulékfizetése alapján a csecsemőgondozási díjat és a gyermekgondozási díjat, ha a szükséges biztosítási idővel rendelkezett, míg más megyékben nem. 2020. július 1-jétől a biztosított östermelő ugyanis teljes körű ellátásra jogosult, így nem lehet kérdéses a szükséges biztosítási idő megléte esetén a csecsemőgondozási, illetve a gyermekgondozási díj megállapítása.

Nyugdíjasok keresőtevékenységei

A nyugdíjasok keresőtevékenysége kapcsán bekövetkező jelentős változást is meg kell említeni. Várhatóan a 2020. július 1-jétől hatályba lépő új törvény kiegészítő tevékenységet folytató személyként nevesíti nem csak a vállalkozóként dolgozó saját jogú nyugdíjast és az özvegyi nyugdíjban részesülő személyt, aki a reá irányadó nyugdíjkorhatárt betöltötte, hanem bármelyik biztosítási jogviszonyban keresőtevékenységet folytató saját jogú nyugdíjast is.

A törvény rögzíti, hogy 2020. július 1-jétől a fenti kiegészítő tevékenységet folytatók nem biztosítottak, azaz a saját jogú nyugdíjasokat, akik bármelyik biztosítási jogviszonyban keresőtevékenységet folytatnak, már nem kell bejelenteni a T1041-es nyomtatványon. Azokat, akik pedig be vannak jelentve biztosítottként, a 2020. július 1-jei hatállyal megszűnő biztosítási jogviszonyra tekintettel majd ki kell jelenteni a biztosított körből.

Járulékfizetés hiányában a fenti, új törvényben definiált kiegészítő tevékenységet folytatók nem kaphatnak 2020. július 1-jét követően folytatott keresőtevékenységük kapcsán 0,5 százalékos nyugdíjemelést, és ezen időponttól a 40 éves jogosultsági idővel nyugellátásban részesülő hölgyeknél nem érvényesül a minimálbér tizen-

SERPpa

INTEGRÁLT
VÁLLALATIRÁNYÍTÁSI
RENDSZER

Optimalizált üzleti folyamatok

Valós idejű adatok

Megalapozott döntések, tervezhetőség

**Professzionális megoldás
KKV-k számára**

PROGEN

www.progen.hu

nyolcszorosára vonatkozó keresetkorlát. A jelenleg hatályos Tbj. úgy rendelkezik, hogy baleseti ellátásra, baleseti hozzátartozói nyugellátásra jogosultak az egyéni, illetve társas vállalkozóként kiegészítő tevékenységet folytatók, illetve saját jogú nyugdíjasként az 5. § (1) bekezdés a), b), g) pontjában (ide nem értve az Mt. szerint munkaviszonyban álló saját jogú nyugdíjasnak minősülő személyt), valamint az 5. § (2) bekezdésében meghatározott jogviszonyban álló nyugdíjasok. Járulékfizetés hiányában ezen jogosultságukat az egyéni, illetve társas vállalkozóként kiegészítő tevékenységet folytatók, illetve saját jogú nyugdíjasként dolgozó személyek elveszítik. Ha például 2020. július 1-jét követően munkavégzés során olyan baleset éri őket, amely üzemi balesetnek minősül, a fenti baleseti ellátásokra nem lesznek jogosultak.

dr. Radics Zsuzsanna
tb-szakértő, jogász

Áfaszabályok változása az őszi adócsomagban

Írásunkban az általános forgalmi adózást érintő változásokat tekintjük át, a hangzatos nevet viselő, a Versenyképesebb Magyarországért program egyes adóintézkedéseinek megvalósítását szolgáló törvény módosításáról szóló T/8015. számú törvényjavaslatból „szemezgetve”.

Számlaadási kötelezettség bővülése

A javaslat a számlakibocsátás alóli mentesülés körében kiterjeszti a számlaadási kötelezettséget egyes adómentes ügyletekre. Ezen, számlaadási kötelezettséggel érintett körbe tartozik több más szolgáltatás mellett az egyéb oktatás, illetve a fogorvosi ellátás is.

Számlakibocsátási határidő csökkenése

15 napról 8 napra csökken a számlakibocsátásra rendelkezésre álló határidő.

Eva megszűnésével kapcsolatos módosítások

A 2019. évi LXXIII. törvény 2020. január 1-jétől hatályon kívül helyezte az evatörvényt. Ennek kapcsán az alábbi módosításokat kell átvezetni az áfatörvényen:

- a törvény hatálya alól kikerülnek az evások a megszűnés miatt,
- pontosítás az adólevonási jog feltételeinél,
- kijavítási kérelem esetköreinek bővítése az egyes adózási módok választásánál,
- a volt evaalanyoknak 2020. január 15. napjáig kell teljesíteniük az általános forgalmi adó választására vonatkozó, a tevékenységüket kezdő adóalanyokhoz hasonló nyilatkozatukat. Az evaalanyok az evatörvény 2020. január 1-jével történő hatályon kívül helyezése következtében ezen időponttól gazdasági tevékenységükre tekintettel áfaalannyá válnak. Ennek megfelelően a tevékenységet kezdő adóalanyokhoz hasonlóan nyilatkoznuk kell az áfatörvényben meghatározott adózási módokra vonatkozó választásukról, kizárólag adómentes tevékenység végzéséről, illetve az adómegállapítás különös módja alkalmazásáról (például amennyiben az általános szabályok szerinti adómegállapítás helyett alanyi adómentességet vagy egyéb különleges adózási módot, akár pénzforgalmi elszámolást választanak). Választás hiányában az áfatörvény általános rendelkezései, illetve főszabály szerint alkalmazandó rendelkezései irányadóak azzal, hogy a feltételek fennállása esetén a választás hiánya korrigálható.

2020. július 1-jétől az adatszolgáltatási kötelezettség értékhatára nullára csökken

A javaslat alapján a számla szintű adatszolgáltatás kiterjed minden belföldön nyilvántartásba vett adóalanyra, belföldön teljesített ügyletről kibocsátott számlára, vagyis megszűnik az a szabály, hogy csak meghatározott értékhatár feletti áthárított adót tartalmazó számláról kell adatot szolgáltatni. Ehhez kapcsolódóan a számlákon fel kell tüntetni – az áthárított adótartalomtól függetlenül – a belföldi partner adóalany adószámának első nyolc számjegyet. Átmeneti szabály, hogy a levonási jog szempontjából teljes értékűnek kell elfogadni azokat a 100 000 forint áfa-tartalmat meg nem haladó számlákat is, amelyek nem tartalmazzák a partner adószámát, ha azokat még 2020. július 1-jéig kibocsátották ki, de amelyekben foglalt ügylet teljesítési időpontja 2020. június 30-át követi.

Átmeneti szabályként bevezeti a javaslat, hogy mely számlák esetében kell még alkalmazni a régi adatszolgáltatásra (100 000 forint áthárított adótartalmat elérő vagy azt meghaladó számlák tekintetében történő adatszolgáltatás) vonatkozó szabályokat. Befogadott számlák esetében azon számlákról kell a régi adatszolgáltatás szerint adatot szolgáltatni, amelyek tekintetében az adóalany havi bevalló esetében a június havi, negyedéves bevalló esetében a második negyedéves bevallásában, éves bevalló esetében pedig a 2020. évről benyújtott bevallásában gyakorol levonási jogot. Kézzel kibocsátott vagy számlázóprogrammal kiállított számla esetében a régi adatszolgáltatásra vonatkozó szabályokat azon számláknál kell még alkalmazni, amelyeket 2020. július 1-je előtt kibocsátottak vagy állítottak ki.

2021. január 1-jétől tovább bővül az adatszolgáltatási kötelezettség

A javaslat tovább bővíti az adatszolgáltatási kötelezettség alá eső számlák körét. Ennek értelmében 2021. január 1-jétől az adatszolgáltatási kötelezettség kiterjed a nem adóalanyok részére kibocsátott számlákra, valamint az adóalany részére a Közösségen belüli adómentes termékértékesítésről kibocsátott számlára is. Nem kell ugyanakkor adatot szolgáltatni azon számlákról, amelyeket nem adóalany részére, másik tagállamban teljesített ügyletekről kibocsátottak ki, és amelyek után az adóalany adófizetési kötelezettségének az egyablakos rendszer alkalmazásával tesz eleget. Erre tekintettel a Javaslat átmeneti szabályt iktat be, mely rögzíti, hogy az új szabályokat a 2020. december 31-ét követően kibocsátott vagy kiállított számlák esetében kell alkalmazni. A változások átültetésére időt kapnak a jogalkalmazók, 2020. január 1-jétől csupán az eva megszűnésével kapcsolatos teendőket kell beépíteniük folyamataikba.

Bunna Erika adótanácsadó

Evásból katássá vagy kivássá váló társas vállalkozás teendői

Az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2019. évi LXXIII. törvény 36. paragrafusa és a 87. paragrafusának (3) bekezdése 2020. ▶

A LEGJOBBAT KERESED?

Találd meg a legmegfelelőbb munkavállalót
Magyarország egyik legnagyobb, **280 ezernél
is több** váltásra kész szakembert tartalmazó
CV-adatbázisában!

január 1-jétől hatályon kívül helyezte az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló 2002. évi XLIII. törvényt (evatörvény). A cikk az evás társas vállalkozások – megszűnéssel összefüggő – teendőit mutatja be, abban az esetben, ha az evaalany nem a társasági adó hatálya alá kíván visszatérni.

Áttérés a kisadózó vállalkozások tételes adója (kata) alá

Az evatörvény 3. paragrafus (1) bekezdésének j) pontja szerint megszűnik az evaalanyiság a kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyiság létrejötté napját megelőző nappal. Ezért a kata alá történő áttérés lehetséges már 2019-ben év közben is. 2019. december 31-én azonban mindenképpen megszűnik az evatörvény szerinti adózás lehetősége, ezért – ha a vállalkozás a kata szabályai szerint kíván adózni – akkor ezen időpontig be kell jelenteni az evaalanyiság megszűnését, továbbá a kata választását a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló 2012. évi CXLVII. törvény (Katv.) 3. paragrafusa szerint. A kata jogállás a bejelentését követő hó első napján jön létre, és erről az adóhatóság a Katv. 4. paragrafus (1) és (5) bekezdése szerint értesíti a vállalkozást.

A társas vállalkozások közül a katát a következő szervezeti formában működők választhatják:

- a kizárólag magánszemély taggal rendelkező betéti társaság,
- a kizárólag magánszemély taggal rendelkező közkereseti társaság,
- az egyéni cég,
- az ügyvédi iroda.

Ezen szervezetek közül sem választhatja a katát a Katv. 4. § (3)-(4) bekezdése szerint az a vállalkozás,

- amelyeknek az adószámát az adóhatóság a bejelentés évében vagy az azt megelőző 12 hónapban (2018. decembere és 2019. decembere közötti időszakban) törölte,
- amely a TEÁOR 2008 szerint 68.20. saját tulajdonú, bérelt ingatlan bérbeadása, üzemeltetése besorolású tevékenységből az adóalanyiság választásának évében (2019-ben) bevételt szerzett,
- amely a bejelentés megtételekor végelszámolási, felszámolási, kényszerítési eljárás hatálya alatt áll.

A társas vállalkozás – az ügyvédi iroda kivételével – az evaalanyiság

megszűnését és a kata választását a 19T201T jelű, az ügyvédi iroda a 19T201 jelű nyomtatványon jelentheti be.

Sajátos tennivalók áttérés esetén

Ha a vállalkozás az evatörvény hatálya alól tér át a katara és az evaalanyisága alatt bizonylatot állított ki, amelynek az ellenértéke a kata szerinti adózás időszaka alatt folyik be, azt a kisadózó vállalkozásnak a bevételi nyilvántartásában azzal a megjegyzéssel kell feltüntetni, hogy e bevételek az evaalapját képezték. Ez a bevétel nem tekintendő katas bevételnek. Ennek jelentősége van a kata adókötelezettsége és adatszolgáltatási kötelezettsége szempontjából. A kisadózó vállalkozásnak ugyanis

- a naptári évben elért 12 millió forintot meghaladó bevétel esetén (ide nem értve az – előzők szerinti – evás bevételt) a meghaladó rész után 40 százalékos adót kell fizetni,
- adatot kell szolgáltatni az állami adóhatóságnak papíralapon vagy elektronikus úton az adóévben kisadózó vállalkozásként megszerzett bevételről.

A bevétel után fizetendő százalékos mértékű adót az adóévet követő év február 25. napjáig (2020-ban a szököév miatt február 29-éig), ha az adóalanyiság év közben szűnik meg, az adóalanyiság megszűnését követő 30 napon belül be kell vallani és meg kell fizetni.

A bevételről adatot (nyilatkozattal) az adóévet követő év február 25-éig, év közbeni megszűnése esetén a megszűnést követő 30 napon belül kell szolgáltatni a 'KATA nyomtatványon. A nyilatkozat a jogkövetkezmények szempontjából bevallásnak minősül.

Áttérés eváról kivára

Az evatörvény 3. paragrafus (1) bekezdésének k) pontja szerint megszűnik az evaalanyiság a kiva szerinti adóalanyiság létrejötté napját megelőző nappal.

A kiva választását be kell jelenteni az állami adóhatósághoz. A bejelentést a 19T203KV nyomtatványon kell megtenni. Év közben történő bejelentés esetén – amely a kivára való áttérésre tekintettel lehetséges – a kiva a bejelentés napját követő hónap első napjával jön létre a Katv. 19. paragrafusának (1) bekezdése szerint. A bejelentés feltétele – egyebek mellett – az evaalanyiság megszűnésének bejelentése, amelyet

az ügyvédi iroda kivételével – a 19T201T nyomtatványon, az ügyvédi irodának a 19T201 nyomtatványon kell megtenni.

Fontos még tudni, hogy bevételnek – ha a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (Szt.) hatálya alá nem tartozó evaalany jelentkezik át a kiva alá – az evaalap minősül.

Sajátos tennivalók az áttéréshez kapcsolódóan

A vállalkozás kivaalanyként (is) alanya lesz az Szt.-nek. Ezért, ha evaalanyként nem volt az Szt. alanya, akkor el kell készítenie a nyitó mérleget.

Az adóalap meghatározásakor az evaalanyiság időszakában keletkezett eredmény, eredménytartalék terhére jóváhagyott osztalék nem képez kivaalapot, hasonlóan a társaságiadó-alanyiság időszakában keletkezett eredménnyel, eredménytartalékkal.

A kivaalany a Katv. 20. paragrafus (6a) bekezdésének a) pontja szerint elhatárolt veszteségként kezelheti a társaságiadó-alanyiság alatt keletkezett negatív társaságiadó-alapjának azt a részét, amelyet a társaságiadó-alap vagy a kivaalap meghatározásakor csökkentésként még nem vett figyelembe. Ugyanakkor az evatörvény 19. § (6) bekezdése szerint az evaalanyként lezárt adóévet úgy kell tekinteni, mint ha a megelőző időszakból fennmaradt elhatárolt veszteségből a vállalkozás adóévenként 20 százalékos felhasznált volna. Például, ha a vállalkozás 2016-ban tért át az evatörvény hatálya alá, és ekkor 1 millió forint elhatárolt veszteséget tartott nyilván, amely veszteség 2015. előtt keletkezett, akkor a 2020. kivás adóévében (1 000 000 forint – 4 x 200 000 forint) = 200 ezer forint, társaságiadó-alanyiság időszakában keletkezett elhatárolt veszteséggel számolhat.

Közös szabályok a kata vagy a kiva választásakor

Az evaalanyiság megszűnésére tekintettel lezárul egy adóév, ezért el kell számolni az évával (evatörvény 11. § (2) bekezdés). Ennek során azzal azonosan kell eljárni, mint amikor a társasági adózásra tér vissza az evaalany.

Kérdés, meg kell-e fizetni a társasági adót az evaalanyiság megszűnésekor, ha a vállalkozásnak kötelezettsége áll fenn arra tekintettel, hogy a társasági adóról az evatörvény hatálya alá történő áttéréskor a jogutód nélküli meg-

Topsoft Rendszerház Zrt.
1027 Bp., Kapás utca 11-15.
Telefon: 457-9200, telefax: 457-9201,
e-mail: topsoft@topsoft.hu,
homepage: www.topsoft.hu

30 ÉVES TAPASZTALATTAL A
TOPINFO
Bér, munkaügy, Tb rendszer
Munkába állástól-nyugdíjazásig
teljes körű kiszolgálást nyújt a felhasználóknak

MUNKAÜGY

- személyi és munkaügyi nyilvántartás,
- belépési nyilatkozatok automatikus elkészítése, előre elkészített, testre szabható sablonnal,
- iskolai végzettségek, szakképesítések, nyelvismeret,
- kiadott eszközök nyilvántartása, stb,
- **napi tájékoztató, figyelmeztető adatok,**

BÉR

- beléptető rendszerekkel adatkapcsolat,
- valamennyi jogviszony kezelése, munkarendek, munkaidő keret,
- napi, havi jelenlétek belső szabályzat szerint,
- eseti, vagy csoportos számfejtés-automatikusan,
- visszamenőleges, hatályhoz kötött juttatások kezelése,
- letiltások, jutalékok számítása, pénzügyi utalások,
- jövedelemfizetési lap e-mailben küldése, titkosítva,
- kilépési nyomtatványok automatikus elkészítése,
- bevételek, adatszolgáltatások átadása a NAV bevételei rendszerébe,

CAFETÉRIA RENDSZER

- havi, éves keretfigyelés, Excelből betöltés lehetősége,

TB

- teljes körű TB számfejtés
- jelentések, kimutatások készítése, a NAV, NEAK, KSH, stb felé,
- OEP által elfogadott kötelező nyomtatványok elkészítése

VEZÉNYLÉS

- napi, heti munkaidő tervezés, helyettesítés kezelés, csoportonkénti és egyéni beosztás kezelése,

WEB FELÜLETEN

- e-jelenlét és szabadság nyilvántartás,
- e-fizetési lap,
- e-bevételei rendszerekkel adatkapcsolat
- e-Cafetéria

szűnésre vonatkozó előírások közül – választása alapján – nem alkalmazta a következő előírásokat:

- kisvállalkozásként a beruházási adó-alap-csökkentő kedvezmény miatti növelő tételt (Tao. 8. § (1) bekezdés u) pont);
- a létszámnövelési kedvezmény miatti növelő tételt (Tao. 8. § (1) bekezdés v) pont);
- a fejlesztési tartalék feloldása miatti kötelezettséget (Tao. 7. § (15) bekezdés);
- nem fizette vissza a kisvállalkozások adókedvezményét. (Tao. 22/A §).
- A kérdésre a következő válasz adható:
- Az evatörvény hatálya alóli kikerülés nem minősül jogszabály előírása alapján jogutód nélküli megszűnésnek, így erre tekintettel nem keletkezik adófizetési kötelezettség.
- Nincs rendelkezés arról, hogy az evaalanyiség megszűnése miatt az érintett kedvezményekkel kapcsolatban beállna a társaságiadó-kötelezettség.

Ezek alapján levezethető, hogy az áttérés nem jelenti a Tao-törvényben előírt, adókötelezettséget eredményező feltétel bekövetkezését. Ebből következően a vállalkozás a kötelezettséget „magával viszi” és a Tao-törvény szerinti feltételek nem teljesítése esetén a társasági adót az adókötelezettség keletkezését kiváltó eseményt követően a kiva-bevallásában, katás esetében az – egyebek mellett – erre az esetre rendszeresített kata-bevallásban vallja be, és ekkor fizeti meg.

Meg kell viszont fizetni az evatörvény 18. paragrafusának (3) bekezdése szerint az osztalékadót kiváltó adót, ha még nem fizette meg a vállalkozás mind a három részletet.

Bejelentkezés az áfa alá

Az evaalanyiség megszűnése esetén – bármelyik adózási módra tér át a vállalkozás – nyilatkozni kell az áfával kapcsolatos kötelezettségről. A nyilatkozat az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény 16. §-ában előírt bejelentés teljesítését jelenti. E bejelentésnek a vállalkozás – az ügyvédi iroda kivételével – 19T201T nyomtatványon, az ügyvédi iroda a 19T201 nyomtatványon tesz eleget. E bejelentésben jelezni kell a választott adózási módot, vagy azt, hogy áfafizetésre nem kötelezett (például mert alanyi adómentességet választ).

Abból következően, hogy az evaalany az előzetesen felszámított általános forgalmi adó levonására nem jogosult, mivel az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvénynek nem alanya, ugyanakkor olyan számlákat állíthatott ki, amelyekben áthárított áfa szerepelt és a számlák után az ügyfelek jogosultak voltak az áthárított áfa levonására, az evaalanyiség megszűnését követően, bármely adózási módot választja is a vállalkozás

- nem keletkezik áfafizetési kötelezettsége az evatörvény 16. § (7) bekezdése szerint azon bevétele után, amely az adóalanyiség időszakában megszerzett bevételnek minősült,
- nem igényelhet vissza előzetesen felszámított áfát az evatörvény 16. § (6) bekezdése szerint az evaalanyisága szerinti adózás időszakára és
- az evaalanyként lezárt adóévben beszerzett termék, igénybe vett szolgáltatás tekintetében az evatörvény 16. paragrafus (8) bekezdése szerint előzetesen felszámított adó levonási jogot nem gyakorolhat.

Pölöskei Pálné okleveles könyvvizsgáló

Olvasssa el a 2020. évi változásokról szóló többi cikkünket is!
<https://adozona.hu>

Behajthatatlan követelés: siessen, ha 2014 előtti áfát kérne vissza!

Az Európai Unió Bírósága (EUB) november 4-én közzétette azt a magyar adózó ügyében hozott döntését, amely egyértelműen leszögezi, hogy ha a követelés véglegesen behajthatatlanná vált, akkor a NAV köteles az arra jutó áfát visszatéríteni az eladónak. Sietniük kell azoknak, akik 2014 vége előtti áfát szeretnének visszakapni, csak az idei év végéig próbálkoznak ezzel.

Hosszú évek óta küzdenek azzal a magyar adózók, hogy ha a vevőjük véglegesen nem tudja, vagy nem akarja megfizetni egy termék vagy szolgáltatás ellenértékét, akkor az eladó nemcsak az ellenérték nettó összegét, de azt az áfaösszeget is elbukja, amelyet rendszeresen befizetett az államkasszába. Józan ésszel is belátható, hogy ez mennyire igazságtalan rendszer, hiszen az állam olyan áfát tesz zsebre, amelyet végső

soron nem a vevő finanszíroz, hanem az eladó – magyarázza dr. Fehér Tamás, a Jalsovszky Ügyvédi Iroda partnere.

A NAV hajthatatlan volt

Az adózók számos esetben megpróbálták a bíróságok előtt kiharcolni az igazukat, és elérni azt, hogy visszakaphassák a behajthatatlan követelésükre jutó áfa összegét – eredménytelenül. 2017 végén azonban az EUB egy olasz ügyben olyan ítéletet hozott, amelyből sejthető volt, hogy nem tartható az eddigi magyar gyakorlat. Az ítélet kimondja, hogy az adózónak az áfa visszejár, ha már szinte egészen biztos, hogy a vevő soha nem fogja kifizetni a vételárat – tipikusan azért, mert arra nem képes. Ennek leggyakoribb esete az, amikor a vevő felszámolás alá kerül, de lehetnek egyéb hasonló helyzetek is, például amikor a vevő ellen végrehajtási eljárás indul.

A látszólag egyértelmű olasz ügyben hozott ítélet ellenére a magyar adóhatóság az áfa visszatérítésére változatlanul nem volt hajlandó: még a közelmúltban is született olyan bírósági ítélet, amely fenntartotta a korábbi magyar álláspontot, és a véglegesen behajthatatlanná vált követelésekre nem engedte visszaadni az áfát.

Az EUB friss, magyar vonatkozású döntése

Gyökeres fordulatot hoz az EUB-nek a C-292/19 számú – egy magyar adózó által kezdeményezett – ügyben hozott azon végzése, amely egyértelművé teszi: ha egy követelés véglegesen behajthatatlanná vált, akkor nem dönthet úgy a tagállam, hogy nem adja vissza az áfát. Ez ugyanis összeegyeztethetetlen lenne az áfasemlegesség elvével.

Elébe ment a jogalkotó a döntésnek?

Érdekes csavar a történetben, hogy idén – amikor már a fenti ügy az EUB előtt várt a döntésre – valószínűleg a magyar jogalkotó is belátta, hogy a korábbi teljes elzárkózás nem fenntartható. Ugyanakkor, mint a népmeseben, hoztak is ajándékot, meg nem is: egyrészt szigorú feltételek szerint, 2020. január 1-jétől lehetővé tették az áfa visszatérítését, azonban ez a lehetőség nem terjed majd ki a 2016 előtt teljesített eladásokra. Annak ellenére sem, hogy a legtöbb áfaalany esetén a 2015. év egésze és a 2014. év vége is csak a jövő év végén évül el.

Ráadásul a 2020-tól életbe lépő módosítás alapján az idén még el nem évült, 2014-es évre és a 2013-as év végére sem lehet kérni az áfa visszatérítését, hiszen az új szabályok még nem hatályosak.

Most még gyorsan vissza lehet kérni az áfát

A ma közzétett végzés az áfatörvény változása ellenére is komoly segítséget jelenthet az adózóknak. Az EUB döntésére hivatkozással ugyanis olyan milliárdokat vagy akár milliárdokat is visszaigényelhetnek a vállalkozások az adóhatóságtól, amelyre a jövőre hatályba lépő új szabályok sem adnak lehetőséget. Az adózóknak mostantól 180 napjuk van arra, hogy az EUB végzésére hivatkozással – és bizonyos egyéb, egyedileg vizsgálendő feltételek fennállása esetén – visszakérjék a 2016 előtt teljesített és behajthatatlanná vált követeléseikre bennragadt áfát. Fontos azonban azt is látni, hogy a 2014 vége előtti ügyletekre az elévülés miatt mindezt legfeljebb csak ez év végéig tehetik meg.

adozona.hu

AJÁNLÓK

Célkeresztben a kft.-k: új behajtási hullám a NAV-nál

Az adótartozást felhalmozó, majd kényszerűtörlesztés, felszámolás alá került kft.-k vezetőivel szembeni perekre készül a NAV. A felszámolt cégek hitelezőinek, így a NAV-nak is lehetősége van a kft.-k korlátozott felelősségének áttörésére, így a felszámolt cég vezetőjével szembeni perre.

A perindítás lehetőségét a csődelszámolásról, felszámolási eljárásról és végelszámolásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 33/A §-a, és a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (cégtörvény) 118/3 §-a biztosítja.

Fontos momentum, hogy 2017 júliusától a hitelezőket perindítás esetén illetékfeljegyzési jog illeti meg, tehát a hitelezőnek csak akkor kell megfizetnie az illetéket, ha elveszíti a pert (az illetékekről szóló 1990. évi CCIII. törvény

[ltv.] 62. §). Ez azért lényeges, mivel a hitelezők sokszor már a felszámolás megindításáért is megfizettek 80 ezer forint illetéket és 25 ezer forint költségterítést, azon túl, hogy az adós nem fizette ki a tartozását, és így legtöbbször – a behajthatatlansági igazolás kiadásáig – elbukták az áfát és a taót is.

Ugyanígy az adóhatóságot is kár éri, hiszen a költségvetésbe nem folyik be a várt bevétel. A NAV álláspontja szerint „a kft.-k vezetői ellen indított pereknek az is a célja, hogy elősegítse a gazdaság fehéritését, rábírja a piaci élet szereplőit a jogkövető magatartásra, a szabályszerűen működő cégek pozícióját erősítse, valamint arra ösztönözze a gazdasági társaságok vezetését, hogy a gazdaságból való kivonulás jogszerű módját válasszák”.

Felszámolási eljárás alatt lévő cégek vezetőinek felelősségre vonása

Az ügyvezető mögöttes felelősségéről a csődtörvény (Cstv.) 33/A paragrafusa rendelkezik. A törvény tartalmazza azt is, hogy az is felelősséggel tartozik a hitelezőknek, aki a vállalkozást ténylegesen irányította. Így tehát hiába íratta bárki is strómanra a céget, ha bizonyítható, hogy valójában ő állt a cég mögött, akkor a tényleges ügyvezető vagyona ellen fog a per irányulni.

Az említett törvényhely legfontosabb rendelkezése, hogy a felszámolás kezdő időpontja előtti 3 évet veti vizsgálat alá, tehát ha a megelőző 3 évben az ügyvezető csalárdul járt el (például a hitelezők kifizetése helyett magának fizetett kölcsönöket), akkor a bíróság meg fogja állapítani az ügyvezető mögöttes felelősségét korlátozott felelősség mellett is.

A Cstv. 33/A paragrafusának (1) bekezdése szerint a hitelező vagy – az adós nevében – a felszámoló a felszámolási eljárás alatt keresettel kérheti a 6. paragrafus szerint illetékes bíróságtól annak megállapítását, hogy „azok, akik a gazdálkodó szervezet vezetői voltak a felszámolás kezdő időpontját megelőző három évben, a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően a vezetői feladataikat nem a hitelezők érdekeinek figyelembevételével látták el, és ezzel okozati összefüggésben a gazdálkodó szervezet vagyona csökkent, vagy a hitelezők követeléseinek teljes mértékben történő kielégítése más okból megghiúsulhat”.

A hivatkozott paragrafus (2) bekezdése pedig kimondja, hogy „a gazdálkodó szervezet vezetőjének minősül az a személy is, aki a gazdálkodó szervezet döntéseinek meghozatalára ténylegesen meghatározó befolyást gyakorolt”.

Az ilyen per egyre gyakoribb, mondhatni, a jövőben minden felszámoláshoz kapcsolódni fog majd egy. Előljáróban annyit mi is elárulhatunk, hogy a hitelezők eddig a legtöbb ilyen pert meg is nyerték.

Lényeges, hogy két perről beszélünk, az első egy megállapítási per, amelyben kimondják az ügyvezető felelősségét és biztosíték adására kötelezhetik. A második pert a felszámolás lezárulása után lehet megindítani (hiszen lehet, hogy a felszámolás során a hitelezőt valamilyen formában kifizetik). Az első perben nyújtott vagyoni biztosíték garantálja az esetlegesen később megindítandó második, marasztalási per kielégítési alapját. A vezető tisztségviselő felelősségének megállapítása alapján azonban végleges marasztalására csak akkor kerülhet sor, ha fedezet hiányában az adós vagyonából (azaz a felszámolt cégből) valóban nem történik meg a hitelezői igények kielégítése. A vezető tisztségviselővel szemben tehát csak a felszámolási eljárás befejezése után lehet marasztalás iránti igényt érvényesíteni (második per).

dr. Szeiler Nikolett
ügyvéd, adótanácsadó

A teljes cikket itt olvashatja el:
<https://adozona.hu/altalanos>

Taoelőleg-feltöltés adózói döntés alapján – miért érdemes?

Cikkünk első részében ismertettük, hogy az adózók milyen szabályok alapján dönthetnek akként, hogy a 2019-es adóévük vonatkozásában még teljesítik a társaságiadóelőleg-kiegészítést. A folytatásban azt ismertetjük, miért érdemes élni ezzel a lehetőséggel, illetve mire kell figyelniük a feltöltést választó adózóknak.

1. Miért érdemes megfontolni a társaságiadóelőleg-kiegészítést?

A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (Tao-törvény) 24/A paragrafus (2) bekezdésének a) pontja 2019. július 23-áig volt ▶

hatályban. Az említett rendelkezés tette lehetővé azt, hogy az adózók a társaságiadóelőleg-kiegészítési kötelezettség teljesítésével egyidejűleg (is) rendelkezhessenek az adóévi kedvezményezett célra még fel nem ajánlott adóelőlegeiknek a kedvezményezett célra történő felajánlásáról.

Ez azt jelentette, hogy az adófelajánlás rendszere a nyári jogszabály-módosításig három lépcsőből áll; az adóalanyok – kedvezményezett célra – rendelkezhetek az adójukról

- a társaságiadó-előleg terhére az esedékes előlegfizetési kötelezettség teljesítésére szolgáló határidőt megelőző hónap utolsó napjáig;
- a társaságiadóelőleg-kiegészítéskor a társaságiadóelőleg-kiegészítési kötelezettségről szóló bevallás benyújtására nyitva álló határidő utolsó napjáig a társaságiadóelőleg-kiegészítési kötelezettségről szóló bevallásában,
- az éves társasági adó terhére (a társaságiadó-bevallás benyújtására nyitva álló határidő utolsó napjáig a társaságiadó-bevallásban), a Tao-törvény 24/A paragrafus (1)–(2) bekezdésében rögzített szabályoknak megfelelően.

Azáltal, hogy 2019. július 24-ei nappal a társaságiadóelőleg-feltöltés kötelezettsége hatályon kívül helyezésre került, a felajánlás második lépcsője megszűnt, tehát a továbbiakban főszabály szerint nincs lehetőség arra, hogy az adózók az előleg-kiegészítésre szolgáló 01-es bevalláson rendelkezhessenek az adóelőleg-feltöltés kapcsán. Ugyanakkor tekintettel arra, hogy az adózók a 2019-ben kezdődő adóévükben – ha az adóévük utolsó hónapjának 20. napja későbbi, mint 2019. július 24. – akként is dönthetnek, hogy utolsó alkalommal még eleget tesznek az előleg-kiegészítési kötelezettségnek (ami immáron lehetőség), erre irányuló választásuk esetén arra is jogosulttá válnak, hogy a társaságiadó-feltöltésről szóló '01-es bevallásukban rendelkező nyilatkozatot tegyenek.

Felmerülhet kérdésként, hogy miért érdemes élni az előlegkiegészítés lehetőségével. A válasz az adójóváírás jogintézményében keresendő.

**dr. Császár Zoltán jogász,
adótanácsadó**

A teljes cikket itt olvashatja el: https://adozona.hu/tarsasagi_ado_innovacios_jarulek

Ki járhat el képviselőként a NAV előtt?

Gyakran előfordul, hogy ügyeink intézéséhez segítséget veszünk igénybe, személyes eljárásunk helyett képviselőre bízva különféle kötelezettségünk teljesítését, esetleges gondunk-bajunk megoldását. Nincs ez másként az adóigazgatási ügyekben sem, ahol a gyakran változó jogszabályi háttér és a bonyolult eljárási szabályok különösen tág teret kínálnak a képviselők alkalmazásának. Lássuk, milyen módon szabályozzák jelenleg a hatályos jogszabályok a képviselő intézményét az adóigazgatásban!

2018. január 1-jén lépett hatályba az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLII. törvény (Air.), melynek II. fejezet 4. pontja rendelkezik az adóhatóság előtti képviseletről. A törvényi szabályozás alapjait a korábbi magánjogi rendelkezések, elsősorban a polgári törvénykönyv [1959. évi IV. törvény (régi Ptk.), 2013. évi V. törvény (Ptk.)] fektette le, de az új szabályozás kialakítása során a korábbi igazgatási tárgyú törvények, így különösen a 2004. évi CXL. törvény (Ket.) képviseletre vonatkozó előírásaira is alapozott a jogalkotó.

Képviselet

Az Air. kimondja, hogy ha törvény nem írja elő az adózó személyes eljárását, akkor helyette törvényes képviselője, vagy az általa, illetve törvényes képviselője által meghatalmazott személy is eljárhat. Szintén fontos előírás, hogy az ellenérdekű adózók képviseletét nem láthatja el ugyanaz a személy. Az ellenérdekű adózót nem definiálja az Air. így a szó köznapi értelméből indulhatunk ki.

Az Air. az adózás rendjének korábbi szabályozásához képest új elemként rögzíti, hogy a jogi személy törvényes képviselőjének eljárása személyes eljárásnak minősül, megteremtve ezzel a törvényes képviselet adóigazgatási eljárásban való alkalmazásának jogszabályi alapját. (Ezt megelőzően a Ptk. szolgált háttérjogszabályként.)

Kötelező szakmai képviselet

Főszabály szerint az adóigazgatási eljárásban a képviselő választása csak lehetőség, azonban az Air. bizonyos kiemelt esetekben – jellemzően a nagyfokú hozzáértést igénylő eljárásokban – megkívánja az adózótól, hogy kötelezően olyan képviselővel járjon el, akinek

szakmai jártassága garantálja az eljárás szakszerűségét és törvényességét. Ezek a kötelező szakmai képviselet esetei. Az Air. alapján az adózó

- a) az adó feltételes megállapítására irányuló eljárásban,
- b) a feltételes adómegállapítás alkalmazhatóságának megállapítására irányuló eljárásban és
- c) a szokásos piaci ár megállapítására irányuló eljárásban

kizárólag ügyvéd, kamarai jogtanácsos, adótanácsadó, adószakértő, okleveles adószakértő vagy könyvvizsgáló képviseletével járhat el. E kötelezettség alól kivételt képez, ha az adózó vagy nem természetes személyek esetében annak vezető tisztségviselője jogi szakvizsgával vagy okleveles könyvvizsgálói szakképesítéssel rendelkezik, vagy nyilvántartásba vett adótanácsadónak, adószakértőnek, okleveles adószakértőnek vagy könyvvizsgálónak minősül.

Antretter Erzsébet, Niveus Consulting Group, szenior menedzser

A teljes cikket itt olvashatja el, amelyben a különféle meghatalmazásokra vonatkozó szabályokat ismertetjük: https://adozona.hu/adozas_rendje

Nyugdíj előtt áll? Ellátását ez is befolyásolja

Nem kevesen szembesülnek azzal a helyzettel, hogy a nyugdíjjogosultságot közvetlenül megelőző néhány éves periódusban változásra kényszerülnek: az eddigi átlag feletti jövedelemmel járó állásuk megszűnik, és vállalkozásba kell kezdeniük, vagy jóval alacsonyabb díjazással járó (esetleg részmunkaidős) munkaviszonyban kell elhelyezkedniük. Ebben az esetben indokoltan vetődik fel a kérdés, hogy mindez miként érinti a várható nyugellátás összegét.

Erre a kérdésre egyértelmű választ természetesen csak akkor tudnánk adni, ha ismernénk a teljes „nyugdíjéletutat”, annak összes jövedelemadatát és ez alapján próbaszámítást végeznénk. Ám még ebben az esetben is csak megközelítő adatokat kapnánk, hiszen a valorizációs szorzók alakulása jelentős hatással lehet a végeredményre.

Általánosságban azonban érdemes elgondolkodni a nyugdíjat befolyásoló néhány tényezőről. Ezek közül talán a legfontosabb, hogy a nyugdíj alapjául szolgáló havi átlagkereset megállapítása során a társadalombiztosítási ►

nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. (Tny.) törvény 22. § (1) bekezdése értelmében az 1988. január 1-jétől a nyugdíj megállapításának kezdő napjáig elért, a kifizetés idején érvényes szabályok szerint nyugdíjjarulék alapjául szolgáló kereset, jövedelem havi átlaga alapján kell meghatározni feltéve, hogy ebben az időszakban – vagy ha ennél a szolgáltatási idő kevesebb, e rövidebb időnek – legalább a felében az igénylő rendelkezik a nyugdíjszámítás alapjául szolgáló keresettel.

Ha az átlagszámítási időnek legalább a fele részére a nyugdíjat igénylőnek nincs keresete, jövedelme, a hiányzó időre eső napokra a keresetet, jövedelmet az 1988. január 1-je előtti legközelebbi időszak keresete, jövedelme alapján kell figyelembe venni.

Tehát az 1988. előtti bérek csak abban az esetben jöhetnek szóba, ha az érintett a számítási időszakba eső szolgáltatási felére nem rendelkezik jövedelemmel. Ha 1988. előtti jövedelem sem áll rendelkezésre, keresetként a – nyugellátás megállapításának kezdő napjától folyamatosan visszaszámítva – hiányzó időre érvényes, külön jogszabályban általánosan meghatározott minimálbér harmincad részét kell figyelembe venni azokra a naptári napokra, amelyekre nyugdíjalapot képező kereset, jövedelem nem volt.

Széles Imre tb-szakértő

A teljes cikket itt olvashatja el:
https://adozona.hu/tb_jarulekok_nyugdij

Kúria: elkülönítve kell tárolni a borraalót a pénztárgépben

A Kúria nemrégiben hozott elvi döntése szerint a borraalót elkülönítve kell kezelni, ha bekerül a pénztárgépbe, s csak kivételes esetben térhet el a pénztár pénzkészlete a pénztárgép egyenlegétől.

A konkrét közigazgatási perben az adóhatóság megbírságot egy fővárosi kávézót, mert ellenőrzéskor a pénztárgép kasszájában többletet találtak a revizorok. Az adóhatósági ellenőrzés során tartott próbavásárlást és pénztárzárást követően felvett jegyzőkönyv szerint a pénztárgép kasszája 12 210 forint többletet tartalmazott a hozzátartozó pénztárgép 145 125 forintos bevételéhez képest.

A vendéglátóhely úgy működött, hogy a vendégek az asztaloknál a pin-

céreknek fizettek, a pincérek az ellenértéket a borraalóval együtt a pénztárcájukba tették, majd időközönként a pénztárcájukból a pénztárgépbe helyezték át a náluk lévő pénzt. A napi bevételt az irodában tartották, a borraalót pedig a pultnál, egy dobozban.

Az adóhatóság álláspontja szerint az online pénztárgépben minden pénzmozgást rögzíteni kell, a tényleges bevétel és a pénztárzárás bevétele közötti eltéréssel a mulasztás megvalósult, ezért bírságot.

adozona.hu

A teljes cikket itt olvashatja el:
https://adozona.hu/adozas_rendje

KÉRDÉSEK ÉS VÁLASZOK

Áfa kétszer

2018. 11. 14-én Magyarországon új személygépkocsit vásárolt hitelre egy magánszemély. A számlát a bank állította ki a vásárlásról a magánszemélynek. A vásárláskor nem volt ismert – csak az osztrák hatóság felszólítása után –, hogy a gépkocsit honosítani kell, mivel a tulajdonos életvitelszerűen Ausztriában él. A gépkocsit a hitel kifizetése, a magyarországi forgalomból kivonás után honosította a hatóság, az eljárást új gépjármű magánimportjának minősítette, és mint új (6 hónaposnál fiatalabb és 6 ezer kilométernél kevesebbet futott) közlekedési eszközre 2019. 03. 11-én kiszabta az osztrák áfát. A kiszabott áfát igazoltan megfizette a magánszemély. Az osztrák hatóság azt a tájékoztatást adta, hogy a magyarországi eladótól kell a bizonylatokkal (az áfáról szóló határozat, a befizettségigazolás másolatai) a forgalmi adó visszatérítését kérni. A bank szerint az osztrák hatóság hibázott: a lakóhelyváltozás miatt került az új közlekedési eszköz Ausztriába – az áfamentesség pedig nem volt alkalmazható (2006/112/EK végrehajtási rendelet 2. cikk a) pont). Szerintük a 2006/112/EK irányelv I. CÍM, 2. cikk 1. bekezdésének b) pontja szerint nem minősül közösségen belüli termékbeszerzésnek a lakóhely megváltoztatása keretében új közlekedési eszköz nem adóalany általi átvitele az új lakóhelyre, feltéve, hogy a 2006/112/EK irányelv 138. cikk (2) bekezdésének a) pontjában előírt adómentesség az értékesítés időpontjában nem volt alkalmazható. A NAV-tól

korrekt információt nem kaptunk, állásfoglalást talán a PM ad(hat). Hová forduljunk? Pereskedni nem akarunk.

SZAKÉRTŐNK VÁLASZA:

A hozzáadottérték-adóról (héta) szóló, hivatkozott irányelv (az áfatörvénnyel egyébként szinkronban lévő) rendelkezései a következők:

Az irányelv 2. cikk (1) bekezdés b) pontjának ii) alpontja értelmében a héa hatálya alá a következő ügyletek tartoznak:

b) termék ellenérték fejében történő közösségen belüli beszerzése a tagállamon belül:

ii) új közlekedési eszközök esetében, adóalany vagy nem adóalany jogi személy által, akinek a 3. cikk (1) bekezdésének értelmében más, a héa hatálya alá tartozó beszerzése nincs, vagy bármely más nem adóalany által.

Az irányelv 20. cikke szerint továbbá „közösségen belüli termékbeszerzésnek” kell tekinteni a tulajdonosként történő rendelkezési jog megszerzését olyan ingóság felett, amelyet az eladó, a vevő vagy bármelyik megbízásából harmadik személy a vevő számára olyan tagállamba ad fel vagy fuvaroz el, amely nem egyezik meg a termék feladásának vagy elfuvarozásának kiindulási helyével.

Az irányelv 138. cikk (2) bekezdésének a) pontja szerint a tagállamok mentesítik továbbá az alábbi ügyleteket:

– olyan új közlekedési eszközök értékesítése, amelyeket az érintett tagállam területén kívülre, de a közösség területére, a beszerző számára az eladó, a beszerző vagy megbízásukból más személy adott fel vagy fuvarozott el, amennyiben ezen értékesítések beszerzője olyan adóalany vagy nem adóalany jogi személy, akinek a közösségen belüli beszerzései a 3. cikk (1) bekezdésének értelmében nem tartoznak a héa hatálya alá, illetve bármely más nem adóalany.

A megadott információkból nem derül ki egyértelműen, hogy a gépjármű Ausztriába történő eljuttatására a termékbeszerzés közvetlen következményeként, vagy attól függetlenül került-e sor, ezen információ hiányában pedig nem dönthető el egyértelműen a kérdés. Abban az esetben ugyanis, ha az új gépjármű közösségi tagállamba történő elfuvarozására/eljuttatására nem a termékértékesítés közvetlen követ-

kezményeként, annak eredményeként került sor, hanem a beszerző a terméket később, például lakóhelyváltozás miatt vitte Ausztriába (úgy tűnik, erre hivatkozik a gépjármű értékesítője), akkor egy Magyarországon adóköteles belföldi termékértékesítés (gépjármű értékesítése) történt, míg a fentiekben hivatkozott jogszabályi rendelkezések értelmében az új gépjármű másik tagállamba juttatása – önmagában nem lévén ellenérték fejében végrehajtott ügylet – nem minősül közösségen belüli beszerzésnek (így egyrészt a korábbi termékértékesítés erre hivatkozással nem mentesül az adófizetési kötelezettség alól Magyarországon a héa-irányelv 138. cikk (1) bekezdése, valamint a (2) bekezdés a) pontja alapján, másrészt a gépjármű tagállamok közötti, ellenértékes ügylettől független mozgása az irányelv 2. cikk (1) bekezdés b) pontjának ii) alpontja értelmében nem adózatható Ausztriában).

Ezzel szemben, ha a gépjármű másik tagállamba juttatása a termékértékesítés közvetlen következtében valósult meg, akkor valóban egy Magyarországon adómentes belföldi termékértékesítésről, és egy Ausztriában adóköteles közösségen belüli termékbeszerzésről van szó. A kérdésben szereplő problémára tehát csak a tényállás teljes körű ismerete mellett adható egzakt válasz. Megjegyzendő továbbá, hogy írásbeli állásfoglalást mind a NAV, mind a Pénzügyminisztérium ad adózással kapcsolatos kérdésekben (azzal, hogy bíróság előtt egyik sem kötelező érvényű), így javasolt a kérdést a tényállás részletes leírásával és a dokumentumok csatolásával ezen fórumok valamelyikén is feltenni, és a kapott állásfoglalás mentén orvosolni a problémát.

dr. Verbai Tamás, HÍD Adószakértő és Pénzügyi Tanácsadó Zrt.

Költségtérítés elektromos üzemű gépjárműre

Magánszemély saját tulajdonú elektromos üzemű gépjárművét hivatali célra használja. Mekkora lehet az adómentesen adható térítés mértéke? Adható-e

a 15 forintos általános személygépkocsi-normaköltség? Mi alapján lehet meghatározni az üzemanyag-felhasználás normáját? (A 60/1192-es kormányrendelet nem említi az elektromos üzemű gépjárműveket.)

SAKÉRTŐNK VÁLASZA:

A 60/1992. kormányrendelet valóban nem tartalmazza az elektromos üzemű gépjárművek üzemanyag-fogyasztási normáját, azonban a 2. paragrafus (2) bekezdése szerint

„Az 1. mellékletben fel nem tüntetett típusú, valamint az 1/A melléklet alapján meg nem határozható alapnormájú, illetőleg a rendeletben meghatározottaktól eltérő fajtájú üzemanyaggal üzemelő gépjárművek esetében az alapnorma értékét a gyártó vagy

a) a gyártó adatai, illetve

b) az üzemanyag-fogyasztás mérése alapján műszaki szakértő állapíthatja meg”.

Tehát az alapnorma meghatározható, azonban – a NAV által közzétett ár hiányában – az üzemanyag-fogyasztás költségét csak az elektromosáram-számla ára alapján lehet megállapítani.

Ez azt jelenti, hogy költségtérítés fizetése nem alkalmazható a személyi jövedelemadóról szóló törvény (szja-törvény) 7. paragrafus (1) bekezdésének r) pontja, amely szerint a jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni a kiküldetési rendelvénnyel hivatali, üzleti utazás költségtérítése címén a teljesített kilométer-távolság (futásteljesítmény) figyelembevételével az utazásra kapott összeget, feltéve, hogy a térített összeg nem haladja meg a jogszabályban meghatározott, igazolás nélkül elszámolható mértéket.

A szja-törvény 3. számú melléklet II/6. pontja értelmében a jogszabályban meghatározott, igazolás nélkül elszámolható mérték a kifizető által a magánszemélynek a saját személygépkocsi (ideértve a közeli hozzátartozó tulajdonát képező személygépkocsit is) használata miatt fizetett költségtérítés összegéből a kiküldetési rendelvénnyel feltüntetett kilométer-távolság szerint

az üzemanyag-fogyasztási norma és legfeljebb az állami adó- és vámhatóság által közzétett üzemanyagár, valamint kilométerenként 15 forint általános személygépkocsi-normaköltség alapulvételével kifizetett összeg.

Mindebből következik, hogy az elektromos üzemű személygépkocsi hivatali használatára fizetett költségtérítés a magánszemély olyan bevétele, amellyel szemben útnyilvántartás vezetése szükséges, és a közüzemi számlák alapján tételesen számolhatja el az üzemanyagköltséget. Az üzemanyagköltségen kívül saját tulajdonú személygépkocsi esetében minden más költség (például fenntartás, javítás, felújítás) címén választható a kilométerenként 15 forint általános személygépkocsi-normaköltség elszámolása [szja-törvény 3. számú melléklet IV/3. pont].

A költségtérítés kifizetésekor a magánszemély költségnyilatkozata szerint kell az adóelőleg-alapot megállapítani, ami nem lesz, ha a nyilatkozatban 100 százalék levonandó költség szerepel [szja-törvény 47. § (2) bekezdés ca) pont]. Az útnyilvántartást és a számlákat nem kell csatolni, azokat a magánszemélynek kell az elévülésig megőriznie. Az így fizetett költségtérítést a kifizetőnek a 08-as bevallásban, a magánszemélynek pedig az szja-bevallásában fel kell tüntetnie.

Fontos szabály, hogy ha a költségnyilatkozat alapján az adóelőleg megállapításához figyelembe vett költség meghaladja a ténylegesen elszámolt igazolt költséget, akkor a költségkülönb 39 százalékát, valamint az emiatt mutatózó adóbefizetési különb 12 százalékát különbségi bírsággá az adóévre vonatkozó bevallásban külön kötelezettségként fel kell tüntetni, és a személyijövedelemadó-fizetési kötelezettség szerint kell megfizetni [szja-törvény 48. § (4) bekezdés]. Nem kell e rendelkezést alkalmazni, ha a költségkülönb az adóelőleg megállapításánál figyelembe vett költség összegének 5 százalékát, a befizetési különb pedig a 10 ezer forintot nem haladja meg.

Surányi Imréné okleveles közgazda